

Sygn. akt VII W 61/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant st. sekr. sądowy Anita Cichosz, Agnieszka Chojnacka

po rozpoznaniu na rozprawach w dniu 18.04.2018 r., 06.06.2018 r.

sprawy **I. S. z domu Z.**, córki J. i B. z domu W., urodzonej (...) w P.

obwinionej o to, że:

w dniu 05. 11. 2017 r. ok. godz. 22: 56 wywołała niepotrzebną czynność funkcjonariuszy Policji, poprzez telefoniczne zgłoszenie interwencji o tym, że pod adresem (...) w P. nietrzeźwa(...) opiekuje się dzieckiem, co w ogóle nie miało miejsca

tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw

1. obwinioną **I. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 66 § 1 kw wymierza obwinionej karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;
2. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków oraz kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII W 61/18

UZASADNIENIE

Obwiniona **I. S.** jest babcią małoletniej **P. S.** (2 lata), która zamieszkuje wraz z matką **M. P.** przy ul. (...) w P. Syn obwinionej **A. S.** od dawna nie mieszka z konkubiną **M. P.**, ukrywa się przed organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości, jest poszukiwany listem gończym do odbycia kilku kar pozbawienia wolności. Przeciwno **M. P.** i jej dziecku nie toczy się żadna sprawa w Sądzie (...) o wydanie zarządzeniem opiekuńczych, a rodzina jest objęta jedynie pomocą społeczną.

W dniu 05 listopada 2017 roku **I. S.** około godz.23:00 telefonicznie do dyżurnego **K. (...)** w P. zgłosiła okoliczność, iż pod adresem przy ul. (...) w P., nietrzeźwa konkubina syna **M. P.** – opiekuje się jej wnuczką. Na miejsce został wysłany patrol policji, który nie stwierdził, aby **M. P.** znajdowała się pod wpływem alkoholu, w mieszkaniu panował ład i porządek, dziecko **P. S.** już spała. **M. P.** poinformowała policjantów, iż tego dnia w ogóle nie widziała się z **I. S.**, a takie zgłoszenia pod jej adresem nie jest pierwsze, podniosła, że są ze sobą w konflikcie, ze względu na syna obwinionej.

(dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionej **I. S.** k.7-8, 24verte, Notatka urzędowa – k. 1; Raport historii działania – k. 2-3; Wydruk z bazy PESEL – k. 6; Pismo Sądu (...)– k. 28;Pismo **K. (...)** – k. 29; Płyta – k. 30)

Obwiniona **I. S.** ma 45 lat, legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest sprzedawcą. Obecnie jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, jest mężatką, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie posiada majątku. Obwiniona nie była karana sędownie.

(dowód: dane osobopoznawcze k.24)

Obwiniona **I. S.** nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia. W swoich wyjaśnieniach złożonych przed Sądem podała, iż jak zadzwoniła na policję to powiedziała, żeby policja się upewniła, czy synowa nie jest pijana jak zdarzyło się tydzień wcześniej. Tydzień wcześniej konkubina syna miała 1 promil alkoholu i opiekowała się dzieckiem. Syn zadzwonił do mnie tydzień wcześniej. Syn jest teraz na (...) nie mam z nim kontaktu, bo się pokłóciła. Podniosła, że działała w dobrej intencji chodziło o dobro dziecka.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej k. 7-8, 24 verte)

Sąd zważył co następuje :

W ocenie Sądu nie wiarygodne są wyjaśnienia obwinionej j, które dotyczą motywów i okoliczności związanych w dniu 05.11.2016 roku z wezwaniem policji na interwencję u konkubiny syna, albowiem te wyjaśnienia stoją w całkowitej sprzeczności z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym.

Dlatego Sąd ustalając stan faktyczny przedmiotowego zdarzenia, oparł się w przeważającej mierze na materiale rzeczowym: Notatka urzędowa – k. 1; Raport historii działania – k. 2-3, Pismo Sądu (...) – k. 28; Pismo K(...) – k. 29; Płyta – k. 3.

Przedmiotowe dokumenty są pełne i jasne, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W szczególności z informacji sądu rodzinnego nie wynika, aby wobec M. P. czy samej małoletniej P. S. toczyła się jakakolwiek sprawa opiekuńczo-wychowawcza. Również rejestr policyjnych interwencji pod adresem ul. (...) w P. wskazuje jasno na konflikt interesów między M. P. a z drugiej strony jej byłym partnerem A. S. i jego matką I. S.. Zatem z zebranego materiału dowodowego wprost wynika, że wyłącznym celem i motywem I. S. zgłoszenia nieprawidłowej opieki przez nietrzeźwą matkę nad dzieckiem, była chęć dokuczenia M. P., a nie dobro dziecka. Bowiern przeprowadzona interwencja i oględziny policji w miejscu zgłoszenia – niczego takiego w rzeczywistości nie ujawniły.

Jak wynika z treści **art. 66 § 1 kw** celem działania sprawcy jest wywołanie niepotrzebnych czynności ze strony instytucji użyteczności publicznej albo innego organu ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia, w tym konkretnym przypadku policji Zachowanie się sprawcy polega na świadomym wprowadzaniu w błąd instytucji lub organu wskazanych w dyspozycji przepisu przez przykładowo podany tam fałszywy alarm czy nieprawdziwą informację, ale również w każdy inny sposób. Użyte w treści przepisu określenie **"ze złościwości lub swawoli"** należy pojmować jako spowodowanie przez sprawcę w sposób umyślny, według własnej woli, przy nieliczeniu się z nikim i niczym, niekorzystnego biegu rzeczy, w postaci chęci wywołania niepotrzebnych działań ze strony instytucji użyteczności publicznej albo innego organu ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia. W tym przypadku chodzi więc głównie o pobudki i motywy działania, o psychiczne podłoże zachowania sprawcy czy też pewne dodatkowe cechy osobowe występujące w jego psychice, a nie o osobę, instytucję czy organ, przeciwko którym było skierowane działanie sprawcy komentowanego wykroczenia. Wykroczenie z art. 66 § 1 kw ma charakter powszechny, za jego popełnienie może więc odpowiadać każdy i jednocześnie formalne, czyli niewymagające żadnego skutku w postaci spowodowania niepotrzebnych czynności ze strony instytucji lub organu wskazanych w dyspozycji przepisu. Użycie w treści przepisu określenia "chęć" wskazuje, że czyn wyczerpujący znamiona komentowanego wykroczenia można popełnić tylko poprzez działanie umyślne i to w zamiarze bezpośrednim. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 września 2005 r., III KK 155/05 (KZS 2006, nr 6, poz. 69), zasadnie zatem stwierdził, że wykroczenie to można popełnić tylko umyślnie, "wymagane jest bowiem stwierdzenie złościwości lub swawoli przy wprowadzeniu w błąd oraz chęci wywołania niepotrzebnej czynności.

Reasumując poczynione rozważania prawne i rozważając kwestię winy i odpowiedzialności karnej Sąd zważył, iż zgłoszenie przez I. S. potrzeby interwencji policji, było jej świadomym, złośliwym działaniem zmierzającym do osiągnięcia zamierzonego celu tj. dokuczenia konkubinie syna, mimo braku obiektywnych na to dowodów,

Nie ujawniły się okoliczności wyłączające winę obwinionej w rozumieniu kodeksu wykroczeń. Obwiniona jako osoba dorosła i dojrzała miała w czasie dokonywania zarzucanego mu czynu zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia tego czynu i kierowania swoim postępowaniem. Mogła więc zachować się zgodnie z normami prawnymi. Nie zaistniały także w przedmiotowej sprawie żadne szczególne okoliczności, które wyłączałyby bezprawność czynu obwinionej.

Obwiniona I. S. swoim zachowaniem polegającym na tym, iż w w dniu 05. 11. 2017 r. ok. godz. 22: 56 wywołała niepotrzebną czynność funkcjonariuszy Policji, poprzez telefoniczne zgłoszenie interwencji o tym, że pod adresem (...) w P. nietrzeźwa synowa opiekuje się dzieckiem, co w ogóle nie miało miejsca, czym wyczerpała dyspozycję **art. 66§ 1 kw.**

Wymierzając obwinionej karę za wykroczenie z art. 66§ 1 kw Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuściła się I. S. przekracza stopień znikomości. Obwiniona swoim zachowaniem naruszyła dobro ważne dla społeczeństwa – p-ko działalności organu ochrony bezpieczeństwa i dlatego pozostające pod ochroną prawa. Istotne znaczenie ma także fakt, iż obwiniony działała świadomie, z czysto subiektywnych i złośliwych pobudek. Na korzyść obwinionej Sąd poczytał fakt, iż nie była dotychczas karana.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 66§ 1 kw wymierzył I. S. karę grzywny w wysokości 200 złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpow, zaś o opłacie karnej na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt.1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. – o opłatach w sprawach karnych /tj. Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. Zm/.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.